

Ruhumda Eser Bitti

– muzaffer--te · 11 Aralık 2010

Bakışların da açan, gül olmak istedim hep
Gözlerimden dökülen, yaşlara oldu sebep

Seni gördükçe her an, arttı aşkın tamahı
Karanlıklar şahidim, asla yoktu sabahı

Aşka şifa beklerken, kurduğum malikâne
Yıkıldı viran oldu, sevda kaldı bigâne

Fakirane gönlümde çile gâh çoğalırken
Üşüyordu yüreğim bin eyvah çoğalırken

Hâlbuki bu can sana, kalbi mumu yakarken
Gönül kuşum diyerek, bakışına akarken

Sen kalbimde duaydın, yolumun yoldaşıydın
Hem gönlümün sevabı, hem canda gözyaşıydın

Hudutsuz bir sevdayı, kalbime ederken cem
Yıllar boyu yetmedi, yazmaya hiç bir kalem

Hiç şikâyet etmedim düşürdüğün halimden
Gözyaşlarım boşaldı, saçımın her telinden

Yüreğimi gömdüğüm sevdıyla mücadele
Sürerken yavaş yavaş yaklaştırdın ecele

Ruhumda eser bitti, parça parça bölündü
Her gün kazdığın kalbim, şimdi mezara döndü

Muzaffet TEKBIYIK